

MEDLEMSBLAD **FREM**

Boldklubben

NR. 6

DECEMBER 1953

9. AARG.

1. drenges sommertur til Koblenz

Fortsat

Fredag den 31. juli 1953.

Formiddagen benyttede vi til at skrive breve, spille lidt bordtennis og fodbold. Om eftermiddagen skulle vi spille mod Neuendorffs 1. drenge.

Vi blev igen hentet i to hold af hr. Drossel og kørt ud til forstaden Neuendorff, hvor banen ligger. Det viste sig, at denne hverken var bedre eller daarligere end de andre, vi havde spillet paa. Der er en ting, man undres over, det er, at tyskerne kan lære at spille saa godt fodbold, som de gør, paa de elendige baner.

Banenes beliggenhed er meget smuk, men noget upraktisk. Den ligger nemlig lige ud til Rhinen, kun adskilt fra en smal vej, saa hver gang bolden sparkes ud af banen, begynder den vilde jagt. En lang stage med et net maa i sving.

Kampen blev overværet af præsidenten med følge fra fussballverband. Vi havde den glæde, at holdet spillede op til sit bedste, og da de tyske drenge ogsaa spillede pænt, blev det en underholdende og udmærket kamp, der endte 1—1. Vi burde have vundet 3—1, men det kneb med at afslutte. Flere af vore drenge fik trods den uvante bane vist godt spil, hvad de tyske ledere heller ikke lagde skjul paa.

Vi spiste sent til aften, og fik efter maden en lille sludder om suppe. Det var nemlig ved at blive moderne ikke at spise suppe. Næste dag spiste vi alle suppe igen.

Lørdag den 1. august 1953.

Efter morgenmaden spadserede vi en tur til Koblenz for bl. a. at købe souvenirs med mere til forældre og søskende. Der blev købt mange mærkelige ting, der forhaabentlig har vakt glæde hos modtagerne.

Vi fik pludselig en invitation fra Niederlandstein. De ville meget gerne spille en kamp med os kl. 17. Da vore 4 reserver ikke havde spillet endnu, var det meget passende, at de fik rørt sig lidt. Vi gik til Königsbrau, en dejlig tur langs Rheinen paa et par kilometer. Nu kom vi ud for noget, vi aldrig havde prøvet. Vi blev sejlet lige til banen. Det var meningen, at vi skulle sejle til

Niederlandstein, men baadens fører hørte, at vi skulle spille mod Niederlandstein, og da der fandtes en lille anløbsbro ved banen, syntes han, at vi burde ankomme standsmæssigt.

Kampen endte 1—1 og fortjener ikke større omtale. Vi blev præsenteret for alle tiders dommer. Han kunne ikke være daarligere. Han havde sine egne regler, men vi tog det med godt humør.

Søndag den 2. august 1953.

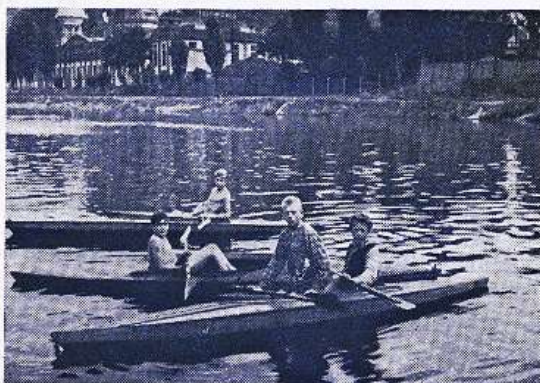
Søndag blev en dejlig tur med masser af oplevelser. Efter morgenmaden gik vi en tur op paa Rittersturtz og nød den skønne udsigt. Vi tilbragte 2 timer deroppe. Mon vi nogensinde glemmer dette skønne sted.

Kl. 13,30 begyndte atletiklandskampen Vesttyskland-Luxemburg. Vi havde nogle glimrende pladser paa tribunen. Koblenz-stadion var besat til sidste plads, det vil sige 33.000 tilskuere.

Indmarchen forløb meget stilfærdigt. Begge landes nationalmelodier blev spillet uden deltagelse fra en eneste tilskuer.

Landskampen begyndte med højde- og længdespring samt spydkast. Først da starten til 1500 meter løb lød, blev der liv paa stadion. Desværre startede den olympiske mester Bartels ikke paa grund af sygdom, men Luxemburg besatte alligevel 1. og 2. pladsen. De vandt ogsaa 5000 meter

(Fortsættes side 7)

Der trænes i kajak.

Første halvdel af sæson 1953—54 er forbi og maa siges at være vel tilendebragt. For første gang siden den store udvandring til syden tog fat kan vi vel sige at være uden bekymring for 1. holds forbliven i 1. division. Hvis vi skulle følge gammel overtro, at efter syv fede aar kommer syv magre, saa skulle der endnu være gaaet to aar inden trængslerne var forbi, men det synes nu som om, at der er kommet en vis stabilitet i holdet og at det har faaet en stamme, samt at de unge spillere har faaet den fornødne erfaring til at tro paa egne muligheder. Holdet er vokset ud af »hvalpeperioden« og dermed faaet mere fysik, forsvaret er blevet solidt, halfbacks er virkelig blevet den meget omtalte »holdets ryggrad« og forwards har (med godt støtte bagfra) spillet meget mere opfindsomt og varieret end i lange tider. Kun har det stadig knebet med en ordentlig afslutning paa maalt. »Et kongerige for en center-forward« lyder stadig raabet. Og det er jo rigtigt, at de midterangribere vi har anvendt kun har været nødhjælp, selvom det maa indrømmes dem, at de i enkelte kampe har været anvendelige. Med en Kaj Christiansen eller en Johs. Pløger paa den plads havde vi vel været helt oppe i toppen af divisionen.

Mange har talt om en lang række uheld i efteraaret, og det er vel rigtigt, at vi har haft en del uheld. Først og fremmest de mange spilleruheld i starten af sæsonen, en kamp som mod Skovshoved tabes vel ikke, dersom vi ikke maa spille med ni mand hele anden halvleg, men derudover kan der vel kun blive tale om en vis form for »udtur«, idet kampe som mod 1903 og O. B. begge vindes med lidt mere »tur«. Og saa maa det vel i samme aandedræt siges, at en stor del af denne »udtur« skyldes vor egen mangel paa evne til at afslutte angrebene. »Tur« havde vi kun i kampen mod AB, hvor et tøvende AB-forsvar gav os lejlighed til at vende et truende 1—3 til 3—3. Med et 100 % held hele sæsonen igennem havde vi været i spidsen, men saa heldig kan man ikke forvente noget hold kan være. Det er ikke set siden KB's lange række af 1-maals sejre — i et par sæsoner — for nogle aar siden. Held og uheld gaar vel stort set lige op i det lange løb.

Men holdet er heller ikke kommet sovende til sin forbedrede standard. Der har været ydet en ganske usædvanlig god indsats til træningen og vist en dejlig frisk kampaand hele turneringen igennem. Spillelets kvalitet kom ikke paa slutnin-

gen op paa samme højder som i starten, men skyldes for en stor del de mange ombytninger som følge af uheldene. Der er ikke noget at sige til, at de fleste Frem'ere med forventninger ser hen til foraaret, og det er jo da ogsaa saadan, at holdet kan gaa ud til enhver modstander i divisionen med en mindst 50 % chance for at slaad dem.

1. holds gode efteraar har trukket de øvrige seniorhold med sig, saaledes at vi Københavns-serien sluttede med en 1. og 2. plads. Det er en sjælden fin præstation, at vi med vort 3. hold placerer os foran de øvrige klubbers 2. hold. Her er en opgave til foraaret, at bevare denne fine position og med det talent, der er til stede, og med en energisk indsats, er det ingen uoverkommelig opgave. Det kan ogsaa blive spændende for os, at følge vore to 2. hold i den afsluttende halvdel af turneringen.

I ungdomsafdelingen er der glæde og stolthed. Inde i bladet vil De finde en oversigt over de forskellige holds præstationer, og naar man har set dem, forstaar man glæden hos vore ledere og trænere i denne afdeling. Det har vel været en halvsæson uden sidestykke, som kun kan glæde og skabe forventninger til fremtiden. Nu er drenge gaaet i gymnastiksalene til vintertræningen, og den plejer jo at give os et yderligere skub fremad, saa der er vel ikke noget at sige til, at vore mange udmærkede trænere allerede har foruddiskonteret store resultater til afslutningen. Vi deler alle denne optimisme med dem, og ønsker dem held og lykke til. De fortjener det for det store arbejde, der udføres.

Dommerne i danmarksturneringen har været alvorligt i søgelyset hele aaret. En række uheldigt afviklede kampe i foraaret og megen kritik her i efteraaret maa vel efterhaanden have gjort DBU opmærksom paa, at der er noget galt, og at det fra unionens side maa gøres et alvorligt forsøg paa at faa højnet kvaliteten af vore dommere og linievogtere. KB's næstformand Ejner Middelboe har i KB's medlemsblad rejst spørgsmaalet og senere uddybet sine meninger i en artikel i »Politiken« engang i sommer, og paapeget det store ansvar og den opdragende betydning det har, at kampene bliver anstændigt afviklet.

Det har knebet med denne »anstændige afvikling« her i efteraaret ogsaa. Saa sent som den sidste søndag i DM-turneringen havde det meste

Amagerbrogade 96 . Telf. Amager 5030

Største Pladelager paa Amager

Specialværksted for Eftersyn og Reparation
alle Musikinstrumenter.

Boldklubben **FREM**

stiftet 17. Juli 1886.

Adresse: Julius Andersensvej 3, S.V.

Telefon: Valby 1317 - 1331.

Medlemstelefon: Valby 1331.

Kontortid: 13—17 (Lørdag undtaget).

Postgirokonto: 65,388.

af sportspresen nogle skarpe kommentarer til dommeren i kampen AB-1903 og en række andre eksempler kunne drages frem. Men der er et ganske særlig punkt, som jeg synes man skal have sin opmærksomhed henledt paa, og det er disse mange uoverensstemmelser mellem dommer og linievogtere. Man ser for ofte en linievogter vinke med flaget for at markere en eller anden lovovertrædelse, men dommeren fløjter ikke, eller han vinker afværgende og spillet fortsætter. Netop denne situation er ødelæggende for »moralen« baade hos spillere og publikum. Vi har to gange i dette efteraar været ude for den situation, at linievogteren vinkede for off-side i samme øjeblik, som der blev scoret hos os, og hvor dommeren negligerede linievogteren. Det førte til diskussioner mellem spillere og dommere og mellem spillere og linievogtere. Og det medførte naturligt demonstrationer fra publikums side, hvorefter baade dommer og linievogtere blev forfulgt af mishagsytringer hele kampen, ligegyldigt om de dømte rigtigt eller forkert. Det skulle der dog være en mulighed for at undgaa, dersom der foreligger en klar instruktion fra dommerens side til linievogterne inden kampen, hvad de har at tage sig af, og for hvad han ønsker deres medvirken til. Og saa maa han følge sine linievogtere i deres afgørelse, dersom der skal være nogen som helst mening i denne medvirken i afgørelserne af de foreliggende situationer. Demonstrerer de deres uenighed, har man diskussionerne paa banen og balladen paa tilskuerpladsen, og det virker nedbrydende paa respekten for dem — og er i høj grad medvirkende til at bringe spillet i miskredit.

Jeg har tidligere kritiseret enkelte dommere her i bladet, naar jeg syntes deres indsats har været daarlig, men det har sjældent været for en enkelt kamp. En dommer skal have lov til ogsaa at have en mindre heldig dag. Det sker jo, at kampene kan være svære at dømme i, eller det sket for ofte, at han lades i stikken af sine linievogtere. Men en dommer maa ikke over en række kampe have lov til at demonstrere en manglende sans for at lede en kamp paa rette maade. Lad ham saa have taget nok saa stor og fin dommereksamen og lad ham kunne lovene paa fingrene. Dersom han ikke kan finde aanden i — og fortolkningen af disse love, egner han sig ikke til jobbet.

Der er imidlertid en ting, som jeg synes DBU hurtigst muligt maa tage op til overvejelse, en ting jeg har paapekt flere gange, og det er anvendelsen af for mange dommere i divisionerne. Som det er i øjeblikket, tror jeg man bruger en ca. 15 dommere i 1. division, og det sker ofte, at der gaar 4 uger — eller mere — mellem hver 1. divisionskamp en dommer har. I mellemtiden ligger han vel ikke stille, men meget ofte har han paa sine »frisøndage« kampe, som ikke kræver den samme indsats som en 1. divisionskamp. En dommer skal have træning for at komme i »form«, ligesaavel som spillerne skal have det, og en dommer kommer ligesaavel kun i træning gennem en række »haarde« kampe som spillerne gør det. Derfor er mit forslag, at man kun havde en 6—7 dommere i brug i hver division, saaledes at de var i funktion hver turneringsdag. Disse 6—7 dommere udpeges til til hver sin division af dommerudvalget, f. eks. for en halvseson, hvorefter udvalget kunne bytte de mindre anvendelige ud og erstatte dem med andre. Man ville faa en klassificering af dommerstaben (den bruges til en vis grad alligevel) og maaske ogsaa skabe en sund konkurrence. Jeg tror klubberne ville være ligeglade, om dommerne, i det tilfælde, de havde dette klassestempel, ikke repræsenterede en neutral lokalunion, naar blot de ikke dømte i egne klubbers kamp. Nu forlanger man, at dommerne skal repræsentere en tredje lokalunion (maa jeg blot lige her bemærke, at Frem i Køge havde en dommer fra SBU, som Køge jo repræsenterer, men det var maaske en »tanketorsk«?) og saa kommer man ofte ud for, at man henter dommere langvejs fra, som er ringere en lokale dommere og belaster kampen i 2. og 3. division med en unødvendig stor udgift.

En anden ting, jeg tror ville være gavnligt: at den samme dommer havde de samme to linievogtere med sig til alle kampe. Et saadant »team« havde langt større muligheder for samarbejde paa banen til gavn for kampens afvikling, end de nu af lokalunionen tilfældigt udpegede linievogtere. Og jeg tror gerne de fleste klubber ville ofre den merudgift, dersom man havde større chance for at faa et velsamarbejdet »team« af officials til at lede kampene. Systemet er vist meget brugt i England og virker særdeles tilfredsstillende.

Og til slut blot dette: Jeg anerkender i høj grad det arbejde dommerne selv gør for at dygtiggøre sig, et prisværdigt arbejde, som for en stor del gøres af egne midler. Men DBU har i første række pligt til at gøre dette arbejde — og gøre mere end der er gjort — samt stille de penge til raadighed, der er nødvendige til foredrag, kursus, instruktion, studiekredse o. s. v.

Det er jo DBU's opfatelse, at dommere og linievogtere varetager unionens interesser paa banen, saa hvorfor ikke sørge for, at de bliver varetaget bedst muligt?

Red.

Den nysgerrige pladespiller . . .

**Vi besøger i denne maaned
Ib Bengtsson,
der fornylig har haft
jubileum
(150 kampe)**

Det første spørgsmål vi stiller, gælder selvfølgelig hvorledes det gik til han kom i »Frem«. Og Ib fortæller:

Jeg boede i Bauehøjallé lige over for plankeværket ind til »Frem«s gamle bane, og naar bolden saa røg over dette, hvilket skete ret ofte, tog vi den simpelthen og spillede med den, og paa denne maade endte det tilsidst med at vi havnede inde paa selve fodboldbanen som medlemmer af »Frem«.

Naar vi skulle til træning »plankede« vi den, hvis altsaa »Skotten« ikke var i nærheden, for saa han det, kom han »jollende« paa sin cykle ned gennem banerne for at genne os udenom.

Ib fortsætter:

Som dreng og junior var jeg ret stor af min alder, i forhold til de andre, desuden var jeg dengang ogsaa ret hurtig og som følge heraf lavede jeg en bunke maal.

Jeg husker fra juniortiden en herlig tur vi havde til Jylland, hvor vi spillede i en række byer, bl. a. i Vejle. Her skulle jeg faktisk slet ikke have været med, da jeg aftenen i forvejen var kommet for sent hjem, men til alt held var Skousen, der dengang var formand for spilleudvalget, paa besøg for at se kampen, og han overtalte Paul Petersen til at lade mig spille. Vi var bagud ved halvleg med 3—0, men slut-

resultatet blev at vi vandt med 5—3. Jeg lavede alle 5 maal.

Vi: Men en skønne dag blev du jo senior, og hvordan var det?

Ib: Ja, jeg var heldig at debutere paa et sammenspillet hold, det var mod B. 1903, hvor vi vandt 3—1. Jeg lavede et maal i denne kamp. Angrebet bestod dengang af Johannes Pløger, Erling Sørensen, Kai Christiansen, John Hansen og jeg selv. Desuden havde jeg Valter Christensen bagved mig, saa det var faktisk ingen sag at debutere. Især Valter var mig til uvurdelig hjælp, de »fire« store i angrebet var ikke altid lige morsomme at spille sammen med, de skulle helst have en bold hver at spille med.

Vi: Hvilken er din bedste sejr til dato?

Ib: Jeg tror faktisk det var pokalfinalen, hvor vi slog AB med 7—2.

Vi: Hvordan med udvalgte kampe?

Ib: Efter at have spillet nogle stævnekampe, een enkelt ungdomslandskamp og en kamp paa b-landsholdet, fik jeg i oktober 1950 min debut paa a-landsholdet mod Sverige paa Råsunda, hvor vi tabte, men jeg var selvfølgelig ogsaa med!

Jeg blev atter udtaget — dennegang mod Østrig i Wien, hvor Bent Jørgensen fik sin debut ved samme lejlighed. Vi tabte, men baade Bent og jeg klarede os hæderligt efter de østrigske blade at dømme, det sagde Lundberg i alt fald.

Vi: Hvem er den bedste back du har spillet over for?

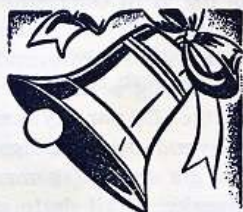
Ib: Uden tøven kan jeg sige det er Ramsey fra Tottenham, for aldrig har jeg spillet over for en back som ham, han kunne det hele. Af hjemlige backs har jeg bedst kunne lide at spille over for Poul Petersen fra AB. For det første, fordi jeg næsten altid har spillet gode kampe over for ham, og fordi han altid har været en fair modstander i de dueller vi har haft sammen.

Vi: Der var jo ogsaa en del af »Frem«s spillere, der rejste til udlandet?

Ib: Ja, saa kom det aar, hvor vort hold blev ribbet for de bedste spillere, jeg blev ved den lejlighed rykket ind som innerwing, og i forarsæsonen lavede jeg 9 maal, en hel ny fornemmelse, noget jeg aldrig havde prøvet som senior.

Vi: Saa burde du jo næsten have haft et tilbud fra Italien, nu du var blevet en farlig maalskytte?

Ib: Næh, der kom ingen tilbud til mig, men det var jeg i grunden godt klar over, jeg syntes faktisk heller ikke ikke jeg har format nok til det, men var der kommet et, havde jeg ganske givet slaaet til, for man er jo kun et menneske og kobbersmed.

Medlemsbladet ønsker alle medlemmer, venner, læsere og annoncører en rigtig glædelig jul og et godt og lykkebringende nytår!

Vi: Det syntes som du har faaet din anden ungdom i denne sæson?

Ib: Ja, der har været tur i den, men desværre er turneringen forbi nu, hvor lysten er der, faktisk mere end nogensinde før. Jeg haaber den er der igen til foråret.

Vi: Hva' for en den!

Ib: Selvfølgelig lysten, for vi skulle jo gerne holde os i toppen, hvor vi nu langt om længe er kommet op igen.

Vi: Hvad er dit højeste ønske som fodboldspiller?

Ib: Det maa selvfølgelig være at vinde et mesterskab til klubben, og helst inden man bliver old-boys.

Vi: Hvordan stiller du dig til spørgsmaalet at blive lønnet som fodboldspiller?

Ib: Jeg tror det herhjemme ville være lidt af en katastrofe, det ville ødelægge ungdomsafdelingen som vi selv har nydt saa meget godt af. Vi har haft nogle dejlige ture, lært gode kammerater at kende og har altid haft et sted at tage hen, i stedet for at hænge i porte og opgange (farlig ungdom). Mon det er det værd, jeg tror det ikke, man kan jo købe alting for dyrt.

Nu er klokken imidlertid blevet tre minutter i tolv og Ib henter sin slangebøsse frem. Vi kigger forbavset paa hinanden og spørger om det er signalet til afgang for os. Men nej, Ib vender sig om mod sit Kuk-kuk-ur, der hænger paa væggen, griber et par stykker papirkrudt og siger: Nu skal jeg sgu se at faa ram paa den, nu har den irriteret mig længe nok.

Stifterne.

Akrobat „Oh“

Vi her i fodboldklubben »Frem« har Danmarks bedste maalmand, ej nogen i det ganske land kan staa paa maal som han kan, dog maatte han som landsholdsdebutant saa længe vente, thi UK's formand, Ivar Lykke, kun Johansen kendte, men endelig mod Schweiz fik Per saa fuldt fortjent sin chance. Han stod saa dem de spilled' med, de nærmest faldt i trance, et enkelt maal gik hos dig ind, men heller ikke fler, du blev endskønt det lyder tosset Danmarks »sorte Per«.

Mod Norge var du atter med og spændt vi sad og lytted', i pausen maatte du gaa ud, med Jørgen blev du byttet, der skete det, at højre wing han fyred' a' kanonen og du parered' bolden flot med maveregionen, af denne medfart hurtigt du dog atter kom til kræfter, i alt fald spilled' du i Oslo bykamp ugen efter. Her maatte du gaa ud igen med smerte og med svie, men Per, hvis det sku' ske igen, saa klag til Trygve Lie.

I maalet staar du klædt i hvidt med crickethat og vanter, du springer som en akrobat og hurtig som en panter, og bolden ta'r du op fra jorden med den ene næve, mens andre maalmænd daarlig nok med begge kan den slæbe. I maalet sku' du ha' trapez, den kommer inden længe, og saa begynder du maaske i benene at hænge, som god artist du mangler bare een ting — prøv at gæt, det bli'r først fuldendt den dag, du det laver uden net.
»den robuste«.

Til medlemmerne!

Medio januar begynder klubbens inkassator opkrævningen af kontingent for 1954, og der vil hengaa ca. 6 uger, inden inkassatoren faar aflagt besøg hos alle medlemmerne.

Medlemmer, der er vanskelige at træffe hjemme eller er bortrejste paa den tid, kan indsende kontingentet pr. postgiro 65388, og derved spare inkassatoren for at gaa forgæves. — Husk at opgive medlemsnummer!

HEINRICH PEDERSEN

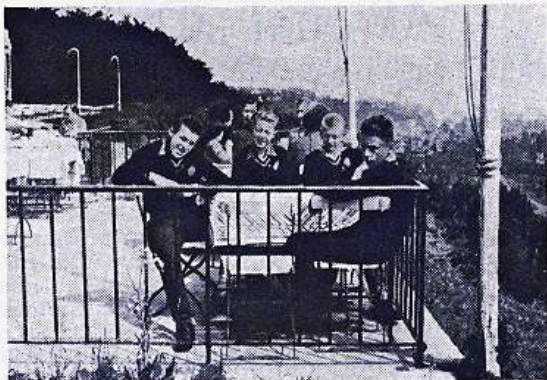
Griffenfeldtsgade

Telefon Nora 31 y - Nora 5731

smeder selv alle sine

Forlovelsesringe

derfor ... den smukkeste Ring til den billigste Pris

Hotellerassen ved Rhinen.

1. drenges sommertur ...

(Fortsat fra forsiden)

løbet, men saa var det ogsaa slut med 1. pladser. Tyskland tog sig af resten og vandt med 105 points mod 51, men lille Luxemburg var paa forhaand handicappet. Deres hold bestod af 18 mand mod Tysklands 41.

Efter en pause paa 40 minutter begyndte den med spænding imødesete pokalkamp mellem turneringens nummer 2, Neüendorff, og nr. 4, F. C. Nürnberg, altsaa 2 af turneringens tophold. Jeg kan lige nævne, at Neüendorff for 1 maaned siden slog Rapid 3—1, saa I forstar, det er et hold af klasse.

Første halvleg var Neüendorffs, og det saa stærkt ud til, at Nürnberg skulle have en lektion, men de kæmpede meget stærkt i anden halvleg og burde have vundet kampen, men Neüendorff havde alt heldet og vandt 3—1.

Det var en nydelse at se den teknik og boldkontrol, disse 22 spillere var i besiddelse af og hvor kunne de flytte sig og stadig finde en ny position. Der var en ting, vi særlig bemærkede: afleveringen med ydersiden af foden, som begge hold beherskede fuldkomment og benyttede meget. De var ogsaa i perfekt kondition og jeg overdriver ikke, naar jeg siger, at der i hele kampen kun blev mistet 3 bolde ved fejlstopninger. Jo, det var en kamp, vi kunne lære en masse af.

Om aftenen spillede vi en værelse-kamp, der vandtes af det rolige værelse.

Mandag den 3. august 1953.

Efter middag tog vi til Oberlandstein, hvor der laa en dejlig badeanstalt ved floden Lahns munding. Der blev badet hele eftermiddagen og alle mand fik en fornøjelig sejltur i kano. De fleste blev meget dygtige. Et par stykker saa dygtige, at de forsøgte at vende kanoen, ligesom grønlanderne, men den gik ikke. Jeg maa hellere med det samme bemærke, at alt dette selvfølgelig foregik under nøje kontrol af hr. Olsen og under tegnede.

Tirsdag den 4. august 1953.

Endelig blev det tirsdag, dagen vi med megen forventning havde set hen til. Vi skulle paa den store Rheintur til Rüdeseheim. Det foregik pr. skib op ad Rheinen, en sejltur paa 5 timer og tilbage med toget langs Rheinen.

Vi startede kl. 9 med en af de store Rheinbaade fra Niederlandstein, sejlturen paa den gladeste, den mest romantiske og skønneste strækning af Rheinen. Først passerede vi St. Goar med de imponerende ruiner af Borg Katz og Borg Maiss. Paa modsatte bred borgen Reinfels.

Efter en god times sejlads er vi ved Loreleiklippen. Højtaleren forsømmer ikke lejligheden til at spille »Ich weiss nicht was soll es bedeuten«.

De talrige slotte og borgruiner har gjort denne del af Rheinen til et af Tysklands mest besøgte turiststeder. Det er umuligt at nævne alle dem, vi passerede, dog maa lige nævnes Oberwesel med den store Schönburg højt over byen. Det er en aldeles fortryllende middelalderby, den dag i dag omgivet af mure og taarne med mange smukke kirker.

Klokken er efterhaanden blevet 12 og madpakkerne kommer frem. Vi spiser alle med god appetit hr. Worms dejlige frokost. Skibet er fuldt besat og stemningen ret livlig. De mange turister forsømmer ikke lejligheden til at smage paa vinen, og dansen gaar lystigt.

Vi passerer nu den gamle velbevarede Burg Rheinstein ved Assmanshausen og gør klar til at anløbe Bingen. Efter et kvarters forløb er vi ved vort maal Rüdeseheim, den romantiske og vinglade lille by.

Efter en tur ad Rheinstrasse gaar vi gennem de smalle gyder og kigger lidt paa de gamle huse, først Klunkhardshof, derefter Viktorshof og Tum

FREM^S SPILLEDragt

faas i klubben eller i

Klubbens Leverandør

Sportsmagasinet
F.B.

Amagertorv 11

Ctr. 689

Ctr. 14758

der Brømseshafes, som vi passerer paa vejen op til Niederwalddenkmal, en anstrengende og meget varm tur op gennem vinmarkerne. Druerne hænger i store klaser paa vinstokkene. Om 14 dage begynder vinhøsten, sa druerne er næsten fuldmodne

Niederwalddenkmal er ægte tysk. En 10,5 meter høj Germania-figur paa en 25 meter høj underbygning, et minde om krigen 1870-71. Naar vi ser bort fra dette monstrum, er der her den skønneste udsigt, man kan tænke sig. Efter et hvil paa en times tid, gik turen ned igen. Den var knap saa anstrengende. Kl. 6 fik vi en dejlig kottelet paa cafe Jungmann Rheinstrasse med udsigt til det pulserende liv paa Rheinfloden.

Klokken er efterhaanden blevet 7, og afrejsen fra det skønne Rüdesheim er en kendsgerning. Den første time er det lyst, og vi kan nyde det skønne panorama, der stadig veksler. Kl. 9 er vi i Niederlandstein og kan efter en rask spadseretur over den store Rheinsbrügge gaa til ro efter en dejlig dag, rig paa oplevelser.

Torsdag den 6. august 1953.

Onsdag holdt vi fri. Det var den første og eneste fridag i de tolv dage, vi gæstede Laubach. I dag skal vi paa den sidste tur, en biltur til Westerwälder Keramik-industri i Hähr-Gremhausen, en af Europas ældste industrier paa dette omraade.

Det blev en stor oplevelse. Turen frem og tilbage var meget smuk. Vi kørte over Bendorf-Layn og Hilgert i et frodigt og meget afvekslende landskab til Hähr, hvor vi besøgte tre fabrikker. Den første og fornemste, Setters, fremstillede stentøj, og vi fik lejlighed til at se fabrikationen fra det øjeblik de raa krukker og figurer sættes i ovnen til første brænding, der foregaar i en temperatur af 1400—1500 grader. Stentøjet behandles efter denne brænding med syreholdige præparater, og anden brænding foregaar saa i en temperatur af 1000 grader og de smukkeste ting i stentøj er færdige.

De to andre fabriker fremstillede husholdningsfajance og almindelige brugsvare af en mere beskeden karakter. I løbet af tre timer fik vi lejlighed til at gennemgaa fabrikationen af keramik. Alt hvad der udføres i brændt ler, saavel uglasserede som glasserede genstande, stentøj, fajance, pottemageri m. m. Et bedre emne til en god fristil kan næppe faas.

Hjemturen blev en smuk oplevelse. Først kørte vi igennem Haderstdalen. Opad højderne ligger gamle romantiske middelalderbyer, som tiden ligesom ikke har berørt. Vi passerer gamle bindingsværkshuse. Frugttræer af alle sorter, selv mandel og ferskentræer findes her. Vi kører videre igennem Kannebäckers dybe bjergskove, en strækning paa 21 km, og vi faar et indtryk af Westerwälders storhed. Efter en tur paa ca. 200 km er vi atter paa »der Sportsschule«, hvor aftensmaden venter.

Vi gaar tidligt i seng. I morgen slutter eventyret. Vi skal rejse kl. 16,30 fra Koblenz, saa det er med at faa saa megen hvile som muligt.

Moss.

Hjemrejsen fra Koblenz til København

Efter 12 vidunderlige dage ved Rheinen var vi nu naaet til fredag den 7. august, dagen, der var fastsat til afrejsen fra Koblenz. Formiddagen gik med at pakke vore kufferter og tasker samt tage et sidste farvel og forhaabentlig paa gensyn med de omkring os værende seværdigheder.

Ved middagsbordet, det sidste paa »der Sportschule«, overrakte B. Mossfeldt vor straalende madmor og kokkefar et smukt fad indgraveret »Boldklubben FREM, København« en gave, der vakte stor glæde.

Kl. 16,30 dampede vi af fra Koblenz under hurraraab og vinken med lømmetørklæder og hr. og fru Frost raabte »auf Wiedersehen«, og vor lange hjemrejse paa 20 timer var begyndt.

Köln var første bemærkelsesværdige station, og videre gik det til Osnabrück, for der at naa forbindelsen fra Holland og England.

Efter 2 ikke særlige spændende timers ophold kom toget, og vi indtog nogle fortræffelige staa-pladser i gennemgangen, som vi værnede om, indtil vi naaede Hamburg, hvor toget faktisk blev tomt, saa vi de resterende 3 timer til Grossenbrode næsten havde sovevogn.

Efter et hurtigt toldeftersyn kom vi ombord, hvor et dejligt morgenbord ventede os.

Efter en sejltur paa 3 timer satte vi atter benene paa dansk grund, og det sidste stræk hjem fra Gedser gik hurtigt, og vi glædede os alle til at se vore kære igen. Kl. 12,34 prc. rullede vi ind paa hovedbanegaarden og alle tiders tur var til ende.

Poul Olsen

Som I sikkert alle ved er den længste tur vi har foretaget med et ungdomshold i »FREM«. 14 dage er en lang tid, og vi var noget spændte paa dens forløb. Efter vore erfaringer vil vi mene, at en rejse med ophold samme sted ikke maa strække sig over 8, højst 10 dage.

Jeg vil paa herr P. Olsens og egne vegne takke jer for de dejlige dage vi tilbragte sammen. Jeres opførsel var i alt god og korrekt. Det er altid en fornøjelse at rejse med drenge, der som I kan repræsentere »FREM« paa saa smuk en maade.

Vi takker alle — bestyrelsen og dermed boldklubben »FREM« — for de 14 vidunderlige dage ved Rhinen — en oplevelse vi aldrig vil glemme.

Moss.

Glemte i klubben

4 Yale nøgler i nøglering. — Henligger paa kontoret.

Tanker omkring „hjørnesparket“

Er et hjørnespark af nogen virkelig værdi for et angribende hold? Og hvis det blev afskaffet, hvad kunne man saa sætte i stedet for?

Disse punkter var samtaleemnet ved en uoficiel forsamling af fodboldentusiaster, som diskuterede hjørnesparket ud fra 3 synspunkter: 1) *antallet af maal scoret direkte paa et hjørnespark*, 2) *antallet af maal scoret som følge af hjørnespark*, 3) *antallet af hjørnespark, som sparkes bag maal*.

Men først, hvad er et hjørnespark? Det er en form for *strengt* (direkte) frispark tildelt det angribende hold, fordi en forsvarer sidst spillede eller rørte bolden, før den passerede maallinien *udenfor* eller *over* maalet. (I et enkelt tilfælde dog ogsaa i maalet, dersom et maalspark sparkes direkte i eget maal).

Dernæst, hvorledes foraarsages et hjørnespark? Endskønt en forsvarer som sin sidste udvej med overlæg sparker bolden ud over sin egen maallinie, er det sjældent, at hjørnespark foraarsages forsætligt. Undtagen af maalmændene. Hvis en maalmænd hindrer et skud fra at gaa i maal ved at »fiste« bolden over overliggeren eller »med det sorte af neglene« drejer et skud uden om stolpen, bliver han hyldet af publikum og kammeraterne for en »god redning«, *selvom han i samme øjeblik foraarsager et strengt (direkte) frispark*. Hvis det er en uforsætlig handling — og det er det jo i langt de overvejende tilfælde — *har hans dygtige spil straffet hans hold med et strengt frispark*. Han har ikke begaaet noget ulovligt ifølge reglerne om de strenge (direkte) frispark, men hans hold maa lide under hans gode spil. *Er hjørnesparket mon opfundet som en slags trøst for det mulige maal han paa denne maade hindrer?*

Nogle gange opstaar hjørnespark som følge af »kiks«, men meget ofte skyldes de *rent uforsættelige* handlinger, som naar bolden strejfer en forsvarer paa vej ud eller sparkes paa ham og derfra gaar ud over maallinien. Eller f. eks. en back tackler en forward, som er klar til at skyde paa maal eller centre. Han foretager *sin normale funktion som forsvarer*, og bolden gaar ud til »hjørne«. Hvem vil kunne sige, at det var med forsæt? Formaalet bag tacklingen var at hindre et skud eller en centring, og *tacklingen er forsættelig*, men var det samtidig hans forsæt at spille bolden ud over maallinien? Paa grund af hans gode spil og dygtige tackling, som afværger en farlig situation for hans hold, udsættes dette for en ny fare med alle de muligheder, der altid er i et direkte (strengt) frispark.

Paa en eller anden maade er denne mærkværdige bestemmelse kommet ind i fodboldlovene, at hjørnesparket er *det eneste strenge (direkte) frispark*, som idømmes for en *uforsættelig* handling som end ikke er *umportslig i sin karakter* eller er en *overtrædelse af de uskrevne love*.

Seniores

Danmarksturneringen.

Vore to sidste kampe i efteraaret gav os 2 points. Vi burde have vundet over O. B., men skal til gengæld være glade for det ene point vi fik i Esbjerg. Som bekendt sluttede vi paa 4.-pladsen, 5 points efter nr. 1, og blev derved det bedst placerede stævnehold.

I modsætning til de foregaaende aar, er vi i aar med i den fineste halvdel, og jeg er overbevist om, at vore spillere til foraaet vil gøre en indsats for at være med i kampen om 1. pladsen. Holdet har vist fremgang, og det skyldes ikke mindst dygtigt træningsarbejde af Leo Nielsen, som har et godt tag paa spillerne, og blik for at udbedre den enkelte spillers mangler. Det kniber desværre endnu med at lave maal, men jeg maa sige, at vore angrebsspillere møder flittig til extra træning, for at faa kanonen rigtigt indstillet. Det er ærgeligt at miste points i kampe trods stor overlegenhed i marken, naar det kun skorter paa at faa afslutning paa de mange chancer, som opstaar foran maal.

Vi kunne maaske med en smule held have opnaaet et par points til. Vi havde en del uheld med flere af vore gode spillere i starten af turneringen, men jeg synes dog, at vor placering som nr. 4 giver et godt billede af vor styrke.

I københavnsserien er det gaaet over al forventning. Det var med bange anelser, vi startede med 2 hold i rækken, men vore spillere har gjort al tvivl til skamme, ved at placere sig som nr. 1 og 2. A-holdet er, som jeg tidligere har nævnt, det stærkeste, men B-holdet har vist, at man kan opnaa gode resultater, naar man er besjælet af den rette kampaand.

I mellemrækken ligger vi placeret som nr. 3, selvom vi har tabt nogle unødvendige points, som jeg haaber vi kan indhente til foraaet. Holdet i a-rækken ligger som nr. 1, og jeg venter, at se dem som turneringsvinder, men husk at det kræver koncentration i hver eneste kamp. I c-rækken ligger de gamle placeret som nr. 2, medens de unge er placeret midt i rækken.

Det har været ualmindelig gode resultater, vi har opnaaet. Vi har spillet 62 kampe, vundet de 39, spillet 10 uafgjort og tabt 13 kampe. Det er glædeligt, naar man tænker paa, at de fleste af vore spillere er meget unge mennesker, som er i stadig udvikling.

Som afslutning paa sæsonen afholdt vi det aarlige five-a-side stævne med deltagelse af 14 hold. Efter en række spændende kampe, lykkedes det 5 følgende spillere at trække sig sejrrigt ud af kampene og sikre sig en and til julebordet: Henning Jensen — Sv. Aa. Strandby — Ib Kristensen — Torben Nielsson og Leif Rislund med sidstnævnte som den store maalsluger. Efter

Ungdomsafdelingen

Efteraarsturneringen.

Efteraarsturneringen er færdigspillet og vi bringer her en oversigt over ungdomsholdenes placering. 10 førstepladser er resultater vi kun har grund til at glæde os over, navnlig de tre første hold, 1. junior, 1. drenge og 1. lilleput, der alle tre overvintrer paa 1. pladser, er vi meget glade for. Vi har som regel 6 á 7 turneringsvindere, men har kun vundet 1. førsteholdsturnering de sidste 5 aar, nemlig 1. drenge, der for 2 aar siden vandt baade turnering og pokal. Vi har i disse aar haft en stor bredde, men mangler top. Den kan vi glæde os over i aar. Nu haaber jeg blot, at I gør et godt stykke arbejde paa skolen i vintermaanederne, saa I kan forbedre jeres boldbehandling mest muligt og dermed bevare de smukke placeringer.

Vi har fornøjelsen igen i vinter, at klubbens cheftræner, hr. Leo Nielsen, vil undervise i ungdomsafdelingen. Sidste aar udtog vi 12 drenge i to omgange til instruktion. Vi vil i aar forsøge med samtlige 1. hold, og hr. Leo Nielsen vil sammen med jeres instruktør gennemgaa forskellige bold- og headøvelser. Det er mit haab, at I vil følge denne instruktion med flid og opmærksomhed, og at I vil gøre en ekstra indsats i de øvelser, der falder jer sværest. Det er jo nemlig dem, I ikke behersker, og selv om det er morsomst at arbejde med det I kan, saa maa I gøre noget alvorligt ved de kedelige boldøvelser.

Jeg skrev i sidste nr., at vort 1. ynglinge er under middel, hvad dets placering ogsaa bekræfter, men I er jo kommet gevaldigt stærkt paa det sidste. 4 point mere i de sidste kampe burde I have haft, men uheld kan man ikke gardere sig imod. Saa havde I jo til gengæld fornøjelsen at slaa turneringens bedste hold, KB, først i turneringen, og efter omkamp i pokalturneringen med 1—0. I den sidste kamp gjorde I en rigtig mandfolkeindsats. Hvor var det dejligt for os uden for snoren at se 11 gutter give sig 100 % i hele kampen. Det var et hold i baade fysisk og moralsk kondition.

Vi er efter 1. ynglinges pokalsejr med i alle tre ungdomspokalturneringers 3. omgang til foråret.

stævnet havde vi et par fornøjelige timer i klubhuset, hvor Johs. Nielsen paa sin kendte facon gjorde sit til at skabe den rette stemning.

Naar vi starter igen til foråret haaber jeg, at spillerne møder med samme interesse for at bevare vor smukke placering, og jeg vil slutte med at takke vore spillere for veludført arbejde i den forløbne sæson.

Svend Frederiksen.

1. ynglinge.. 8	1. junior 1	1. drenge 1
2. ynglinge a 5	2. junior 3	2. drenge 1
2. ynglinge b 1	3. junior a.. 1	3. drenge a . 1
1. lilleputter 1	3. junior b.. 2	3. drenge . b 3
2. lilleputter 1	4. junior a.. 3	4. drenge a . 4
3. lilleputter 4	4. junior b.. 5	4. drenge b . 1
4. lilleputter 1		

Moss.

Holdenes endelige placering i turneringen 1952-53

Klub	Kampe	v.	u.	t.	Points	Mål	Nr.
Junior II.							
AB	18	18	0	0	36	78—14	1
KFUM	18	10	3	5	25	39—27	2
KB	18	11	3	4	25	49—25	3
1903	18	11	2	5	24	51—30	4
Frem	18	10	2	6	22	46—23	5
B 93	18	6	3	9	18	34—39	6
Fremad A.	18	8	1	9	17	24—39	7
HIK	18	2	3	13	7	14—69	8
ØB	18	1	4	13	6	16—45	9
Brønshøj	18	1	3	14	5	16—56	10
Junior III a.							
Frem a	14	11	1	2	23	44—12	1
AB	14	11	1	2	23	39—16	2
KB	14	7	4	3	18	44—13	3
B 93	14	6	2	6	14	25—20	4
1903	14	6	1	7	13	39—30	5
KFUM	14	5	2	7	12	27—39	6
Fremad A.	14	4	1	9	9	20—48	7
ØB	14	0	0	14	0	9—69	*
Junior III b.							
Frem b	14	12	0	2	24	85—14	1
1908	14	11	1	2	23	59—15	2
Sundby	14	8	2	4	18	23—21	3
Brønshøj	14	6	2	6	14	38—33	4
VIF	14	6	2	6	14	20—30	5
Kastrup	14	5	0	9	10	19—50	6
SIF	14	3	1	10	7	12—41	7
Hvidovre	14	1	2	11	4	4—46	8
Junior IV.							
KB	14	13	0	1	26	62—16	1
Frem a	14	11	1	2	23	79—15	2
AB	14	10	1	3	21	58—11	3
KFUM	14	6	1	7	13	34—44	4
Fremad A.	14	5	2	7	12	18—45	5
Frem b	14	4	3	7	11	32—34	6
Hvidovre	14	2	1	11	5	13—66	7
1908	14	0	1	13	1	2—67	8
Drenge I.							
1903	18	14	2	2	30	63—14	1
Frem	18	12	3	3	27	66—18	2
AB	18	10	4	4	24	42—22	3

KFUM	18	10	3	5	23	51—36	4
HIK	18	9	3	6	21	43—47	5
KB	18	7	3	8	17	47—43	6
ØB	18	7	2	9	16	40—52	7
Fremad A.	18	5	2	11	12	27—59	8
B 93	18	2	3	13	7	15—60	9
Brønshøj	18	0	3	15	3	18—61	10

Drenge II.

KB	18	17	1	0	35	82—13	1
Frem	18	16	0	2	32	75—24	2
HIK	18	9	3	6	21	46—34	3
AB	18	8	3	7	19	41—37	4
ØB	18	8	1	9	17	37—43	5
1903	18	4	5	9	13	25—44	6
KFUM	18	4	4	10	12	29—57	7
Brønshøj	18	4	3	11	11	24—59	8
Fremad A.	18	3	5	10	11	25—53	9
B 93	18	3	3	12	9	23—52	10

Drenge III a.

KB	14	10	4	0	24	65—13	1
Fremad A. a	14	10	3	1	23	29—8	2
Frem a	14	10	2	2	22	42—18	3
1903	14	6	0	8	12	25—45	4
AB	14	3	4	7	10	22—29	5
KFUM	14	4	1	9	9	22—48	6
HIK	14	3	1	10	7	16—34	7

Drenge III b.

ØB	14	12	1	1	25	45—13	1
Fremad A. b	14	10	3	1	23	50—14	2
Frem b	14	7	4	3	18	36—19	3
Brønshøj	14	8	1	5	17	31—20	4
Hvidovre	14	6	2	6	14	28—22	5
VIF a	14	5	1	8	11	22—23	6
SIF	14	1	0	13	2	17—58	7
1908	14	1	0	13	2	6—66	8

Drenge IV a.

Frem a	18	17	0	1	34	107—6	1
Hvidovre	18	14	3	1	31	55—25	2
Fremad A. a	18	9	5	4	23	42—29	3
KB	18	10	3	5	23	55—31	4
AB	18	10	1	7	21	37—20	5
ØB	18	8	2	8	18	44—42	6
KFUM	18	6	2	10	14	38—57	7
VIF	18	3	1	14	7	26—89	8
HIK	18	2	1	15	5	20—68	9
Brønshøj	18	1	2	15	4	19—76	10

Drenge IV b.

Frem b	14	11	1	2	23	60—8	1
Union	14	9	3	1	22	33—12	2
Als, Fr.holm	14	7	0	7	14	28—41	3
1908	14	7	0	7	14	25—39	4
Fremad A. b	14	6	1	7	13	22—31	5
Sundby	14	6	1	7	13	16—38	6
SIF	14	5	1	8	11	21—26	7
Taarnby	14	1	0	13	2	3—13	*

Lilleput I.

KB	14	13	1	0	27	95—7	1
Frem	14	12	1	1	25	83—16	2
KFUM	14	8	1	5	17	44—34	3
AB	14	5	1	8	11	35—35	4
Brønshøj	14	5	0	9	10	20—58	5
1903	14	5	0	9	10	25—55	6
HIK	14	5	0	9	10	20—45	7
ØB	14	1	0	13	2	12—84	8

Lilleput II.

Frem	14	13	0	1	26	88—6	1
KB	14	13	0	1	26	53—8	2
KFUM	14	8	2	4	18	48—29	3
AB	14	5	3	6	13	25—28	4
ØB	14	4	3	7	11	21—51	5
1903	14	4	0	10	8	20—43	6
HIK	14	2	2	10	6	8—41	7
Brønshøj	14	1	2	11	4	10—67	8

Lilleput III.

KB	16	13	2	1	28	80—25	1
Frem	16	13	0	3	26	52—13	2
KFUM	16	12	2	2	26	75—21	3
Hvidovre	16	6	3	7	15	31—29	4
Fremad A. a	16	4	5	7	13	24—36	5
VIF	16	4	4	8	12	23—45	6
HIK	16	4	3	9	11	25—45	7
SIF	16	2	3	11	7	23—56	8
Brønshøj	16	2	2	12	6	17—80	9

Lilleput IV.

Frem	12	11	0	1	22	44—6	1
Hvidovre	12	8	2	2	18	39—16	2
Fremad A. a	12	6	2	3	14	35—12	3
KB	12	6	2	4	14	37—12	4
KFUM	12	4	3	5	11	27—36	5
Brønshøj	12	1	2	9	4	16—57	6
VIF	12	0	1	11	1	4—63	7

*) Udenfor nummerorden (holdet trukket).

absolut
ABSALON
 naar Forsikring skal tegnes